

Förslag 1982/83:7

om ändrade bestämmelser angående kungörandet av författningar på riksdagens förvaltningsområde

Till riksdagen

Efter beslut av förvaltningsdirektören tillsattes våren 1982 en arbetsgrupp med uppgift främst att utreda frågan om ett sammanförande av Riksdagens författningssamling (RFS) med Svensk författningssamling (SFS). Arbetsgruppen redovisade resultatet av sitt utredningsarbete i en rapport till förvaltningsdirektören den 16 september 1982 (bilaga 2).

Rapportens huvudsakliga innehåll

Lagar som enbart rör riksdagsområdet kungörs f. n. antingen i Riksdagens författningssamling (RFS) eller i Svensk författningssamling (SFS). Kungörandeformen beror på om riksdagen väljer att själv utfärda författning eller låta regeringen utfärda den. Grundlag eller riksdagsordning kungörs dock alltid i SFS eftersom sådan lag enligt regeringsformen skall utfärdas av regeringen. Lagar för riksdagsområdet som kungörs i SFS publiceras även i RFS.

Arbetsgruppens förslag innebär att kungörandet av lagar skall ske endast i SFS och att RFS således inte längre skall användas för kungörande av lagar på riksdagsområdet. Utfärdandet av dessa lagar skall ombesörjas av regeringen.

En författningssamling för riksdagsområdet skall behållas för författningar som beslutas av riksdagens förvaltningskontor efter delegation av riksdagen. Publikationen föreslås kallas Riksdagens förvaltningskontors författningssamling, även fortsättningsvis förkortad RFS.

Förslaget medför ändringar i lagen (1976:633) om kungörande av lagar och författningar och införande av en ny lag om författningssamlingar för riksdagens förvaltningskontor och riksbanken, som ersätter lagen (RFS 1976:10) med bestämmelser om författningssamlingar utgivna av riksdagen och riksbanken. Förslag till vissa ändringar av utformningen av RFS har samtidigt framlagts.

De nya bestämmelserna skall enligt förslaget träda i kraft den 1 januari 1983.

Arbetsgruppen har övervägt om man i samband med ikraftträdandet bör överföra nu gällande lagar som kungjorts i RFS till SFS. Med hänsyn till att flera av de aktuella lagarna f. n. ses över förordar arbetsgruppen ett successivt överförande. I samband med de lagstiftningsåtgärder som

föranleds av det pågående arbetet bör resp. lag i sin helhet kungöras i SFS. Om några lagar vid utgången av år 1983 ännu inte kungjorts i SFS bör enligt arbetsgruppen förvaltningskontoret ta initiativ till att så sker.

Remissyttranden

Rapporten har remitterats till kammarkansliet, utskottens kanslier, överbibliotekarien, enheten för riksdagstryck vid förvaltningskontoret samt till riksdagens verk. Dessutom har samråd ägt rum med utgivaren av SFS.

Av de remissinstanser som inkommit med yttranden har samtliga godtagit förslagen till lagändringar. Ett utskottskansli har dock ifrågasatt om lagstiftningen inte bör träda i kraft den 1 januari 1984. Härigenom skulle en fullständig övergång till det nya systemet kunna ske vid en och samma tidpunkt.

Synpunkter på rapportens innehåll i övrigt har bl. a. rört frågan om en gemensam publikation för samtliga författningar som rör riksdagsområdet. Värdet av en sådan publikation framhålls genomgående. Överbibliotekarien aktualiserar även en annan fråga, nämligen en översyn av äldre författningar i syfte att föråldrade regler skall utmönstras.

Förvaltningsstyrelsens förslag

Riksdagens förvaltningsstyrelse har denna dag för sin del beslutat godkänna rapportens innehåll och de lagförslag den upptar.

Med hänvisning till det sagda och till vad som anförts i rapporten hemställer förvaltningsstyrelsen

att riksdagen antar de i bilaga I upptagna förslagen till

1. lag om ändring i lagen (1976:633) om kungörande av lagar och andra författningar,
2. lag om författningssamlingar för riksdagens förvaltningskontor och riksbanken.

I handläggningen av detta ärende har deltagit förutom undertecknad ordförande, ledamöterna Oskar Lindkvist, Stig Olsson, Martin Olsson, John Johnsson, Rolf Clarkson, Björn Molin, Tommy Franzén och Sten Svensson samt personalföreträdarna Lennart Hedlund och Jan Bjurström.

Stockholm den 9 november 1982

RIKSDAGENS FÖRVALTNINGSSTYRELSE

På styrelsens vägnar

INGEMUND BENGTTSSON

/Gunnar Grenfors

Författningsförslag

1. Förslag till

Lag om ändring i lagen (1976:633) om kungörande av lagar och andra författningar

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1976:633) om kungörande av lagar och andra författningar

dels att 5 § skall upphöra att gälla,

dels att 3 och 8 §§ skall ha nedan angivna lydelse.

Nuvarande lydelse

För kungörande av författningar skall finnas

1. Svensk författningssamling,
2. Riksdagens författningssamling,
3. författningssamlingar för centrala myndigheter,
4. en författningssamling för varje län.

Föreslagen lydelse

3 §

För kungörande av författningar skall finnas

1. Svensk författningssamling,
2. författningssamlingar för centrala myndigheter under regeringen,
3. författningssamlingar för riksdagens förvaltningskontor och för förvaltningsmyndigheter under riksdagen,
4. en författningssamling för varje län.

8 §

Författning som beslutas av riksdagens förvaltningskontor skall kungöras i författningssamling som förvaltningskontoret låter utge.

Författning som beslutas av förvaltningsmyndighet under riksdagen skall kungöras i författningssamling som utges genom myndighetens försorg eller på annat sätt som riksdagen föreskriver.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1983.

2. Förslag till Lag om författningssamlingar för riksdagens förvaltningskontor och riksbanken

Härigenom föreskrivs följande.

Författningssamling för riksdagens förvaltningskontor

1 § Riksdagens förvaltningskontors författningssamling (RFS) utges genom förvaltningskontorets försorg.

Chefen för riksdagens förvaltningskontor är utgivare av RFS.

2 § Förutom författningar som beslutas av riksdagens förvaltningskontor, skall författningar som beslutas av någon annan förvaltningsmyndighet under riksdagen än riksbanken kungöras i RFS.

3 § Tillstånd till tryckning av en författning som skall kungöras i RFS meddelas av utgivaren eller den som han bestämmer.

Tillstånd till tryckning av en författning som har beslutats av en förvaltningsmyndighet under riksdagen får meddelas först sedan en behörig tjänsteman hos myndigheten har godkänt att författningen trycks.

4 § Författningar som kungörs i RFS skall om möjligt utges så att de är riksdagens ledamöter och organ samt författningssamlingens abonnenter till handa i god tid innan de träder i kraft.

5 § Riksdagens ledamöter skall fortlöpande tillställas exemplar av RFS.

Författningssamling för riksbanken

6 § Riksbanken skall låta utge Riksbankens författningssamling (RBFS) och utse utgivare för den.

7 § Av riksbanken beslutade författningar skall kungöras i RBFS.

8 § Tillstånd till tryckning av en författning som skall tas in i RBFS meddelas av utgivaren. Innan en behörig tjänsteman hos myndigheten har godkänt att författningen trycks får tillstånd till tryckningen ej ges.

9 § Författningar som kungörs i RBFS skall om möjligt utges så att de är författningssamlingens abonnenter till handa i god tid innan de träder i kraft.

Övriga bestämmelser

10 § Riksdagens förvaltningskontor och riksbanken skall senast den 15 januari varje år lämna utgivaren av Svensk författningssamling uppgift om huruvida författningssamling utgivits under föregående år samt om vilka andra myndigheter som låtit inta författningar i någon av författningssamlingarna.

11 § De författningssamlingar som utges av riksdagens förvaltningskontor

och riksbanken skall ha samma format som Svensk författningssamling och likartad typografisk utformning. De skall utges i lösa exemplar eller, när så anses lämpligt, i häften omfattande en eller flera författningar. Endast en författning får tryckas på samma blad.

12 § För varje författning anges på bladets första sida dagen då den har utkommit från trycket.

Varje författning tilldelas ett löpnummer, som består av årtal och ett nummer som är löpande för kalenderår och åtskilt från årtalet genom kolon. En författning kan dessutom ges en sakbeteckning som visar dess ämnestillhörighet.

13 § När en författning som intagits i författningssamling kan bli svåröverskådlig till följd av ändringar, bör den införas i sin helhet i författningssamlingen. Detta kan ske antingen i samband med ändring eller vid annat lämpligt tillfälle.

14 § Författningssamlingarna skall förses med register.

För underlättande av registerframställningen kan sakord utsättas i anslutning till författningarnas rubriker.

15 § Författningar som ingår i författningssamling skall kunna köpas såväl årgångsvis som var och en för sig.

16 § Utgivaren av författningssamling bestämmer vilka myndigheter och andra som får abonnera kostnadsfritt på författningssamlingen. Han bestämmer också hur många exemplar som varje mottagare skall få. Till varje landstingskommun, kommun och kommunbibliotek skall kostnadsfritt utsändas ett exemplar av författningssamlingen.

Utgivaren kan medge att den som enligt första stycket får författningssamlingen kostnadsfritt får ytterligare exemplar av särskild författning. Om utgivaren medger det, kan även andra i särskilda fall få författningen kostnadsfritt.

17 § I en författningssamling får införas även annat än författningar, i den mån föreskrift därom finns eller i övrigt särskilda skäl talar för det och författningssamlingen inte därigenom upphör att vara huvudsakligen en regelsamling. Rättsfallsreferat får inte tas in i en författningssamling.

18 § Beslut enligt denna lag får inte överklagas.

19 § De ytterligare föreskrifter som behövs för tillämpningen av denna lag meddelas av riksdagens förvaltningskontor.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1983.

Genom lagen upphävs lagen (RFS 1976:10) med bestämmelser om författningssamlingar utgivna av riksdagen och riksbanken.

Rapport

ang.

Riksdagens författningssamling (RFS)

Till förvaltningsdirektören

Genom beslut av förvaltningsdirektören den 29 mars 1982 tillsattes en arbetsgrupp bestående av föredragandena Staffan Hansson, Gunnel Norell och Hans Regner, med uppgift främst att utreda frågan om ett sammanförande av riksdagens författningssamling (RFS) med svensk författningssamling (SFS). Hansson utsågs till sammankallande och huvudansvarig för utredningsarbetet.

Arbetsgruppen får som resultat av utredningsarbetet överlämna bifogad rapport, som utmynnar i förslag till en ny lag beträffande författningssamlingar för riksdagens förvaltningskontor och riksbanken samt till ändringar i lagen (1976:633) om kungöran­de av lagar och andra författningar. Arbetsgruppen anser sig därmed ha fullgjort sitt uppdrag.

Under arbetets gång har kontakt hållits med statsrådsberedningen, kammarens kansli, konstitutionsutskottets kansli och riksdagens verk.

Stockholm den 16 september 1982

Staffan Hansson

Gunnel Norell

Hans Regner

Innehållsförteckning

	Sid
Sammanfattning	5
Gällande regler om utfärdande och kungörande av författningar	6
Bestämmelser om SFS och RFS samt Riksbankens författningssamling (RBFS)	7
Tillkomsten av bestämmelserna om RFS	8
Riksdagens beslut på förvaltningsområdet	10
Arbetsgruppens överväganden och förslag	11
Författningsförslag	20
Bilagor	23

Sammanfattning

Lagar som enbart rör riksdagsområdet kungörs f. n. antingen i Riksdagens författningssamling (RFS) eller i Svensk författningssamling (SFS). Kungörandeformen beror på om riksdagen väljer att själv utfärda författningen eller låta regeringen utfärda den. Grundlag eller riksdagsordning kungörs dock alltid i SFS eftersom sådan lag enligt regeringsformen skall utfärdas av regeringen. Lagar för riksdagsområdet som kungörs i SFS publiceras även i RFS.

Arbetsgruppen har konstaterat att systemet med dubbla författningssamlingar för författningar som i regeringsformens mening är att betrakta som lagar (av riksdagen fattade normbeslut) medfört vissa olägenheter. Bl. a. är det enligt arbetsgruppens mening en påtaglig brist från informationssynpunkt att inte alla lagar kungörs på samma sätt.

Arbetsgruppen har kommit fram till att endast en av de båda aktuella författningssamlingarna bör komma i fråga för kungörande av lagar på riksdagsområdet. I valet mellan i vilken av författningssamlingarna kungörandet skall ske har arbetsgruppen stannat för SFS med hänsyn främst till att denna publikation har den största spridningen och således är ägnad att bäst tillgodose allmänhetens informationskrav. Med den valda lösningen har arbetsgruppen funnit det lämpligast att utfärdandet av ifrågavarande lagar också ombesörjs av regeringen.

En författningssamling för riksdagsområdet skall enligt arbetsgruppens förslag behållas för författningar som beslutas av riksdagens förvaltningskontor efter delegation av riksdagen. Publikationen bör kallas Riksdagens förvaltningskontors författningssamling, även fortsättningsvis förkortad RFS. Förslaget påverkar inte riksbankens författningssamling.

Arbetsgruppens förslag innebär ändringar i lagen (1976:633) om kungörande av lagar och författningar och införande av en ny lag om författningssamlingar för riksdagens förvaltningskontor och riksbanken, som ersätter lagen (RFS 1976:10) med bestämmelser om författningssamlingar utgivna av riksdagen och riksbanken. Förslag till vissa ändringar av utformningen av RFS framläggs samtidigt.

De nya bestämmelserna föreslås träda i kraft den 1 januari 1983.

Arbetsgruppen har övervägt om man i samband med ikraftträdandet bör överföra nu gällande lagar som kungjorts i RFS till SFS. Med hänsyn till att flera av de aktuella lagarna f. n. är föremål för översyn förordar arbetsgruppen emellertid att överförandet sker successivt och att de lagstiftningsåtgärder som det pågående arbetet resulterar i leder till att resp. lag i sin helhet kungörs i SFS. För den händelse några lagar vid utgången av år 1983 ännu inte kungjorts i SFS bör förvaltningskontoret ta initiativ till att så sker.

Gällande regler om utfärdande och kungörande av författningar

Enligt 8 kap. 19 § första stycket regeringsformen skall beslutad lag utan dröjsmål utfärdas av regeringen. Lagar med sådana föreskrifter om riksdagen eller dess myndigheter som inte skall tas in i grundlag eller i riksdagsordningen kan dock enligt samma lagrum utfärdas av riksdagen.

Före dragande statsrådet uttalade i förarbetena till detta stadgande (prop. 1973:90 s. 327) att det vore mindre tillfredsställande om föreskrifter om riksdagens interna angelägenheter måste utfärdas av regeringen och att det därför borde vara möjligt för riksdagen att själv utfärda lagar med sådana föreskrifter. Om riksdagen skulle välja att inte utnyttja denna möjlighet, fick det enligt föredraganden ankomma på regeringen att med stöd av huvudregeln utfärda även sådana lagar.

I 8 kap. 19 § andra stycket regeringsformen föreskrivs att lagar skall kungöras så snart det kan ske och att de samma skall gälla förordningar om inte annat föreskrivits i lag.

Ett enhetligt system med författningssamlingar för kungörande tillkom 1976 genom lagen (1976:633) om kungörande av lagar och andra författningar, i fortsättningen benämnd kungörandelagen. Där föreskrivs i 3 § att för kungörande av författningar skall finnas Svensk författningssamling (SFS), Riksdagens författningssamling (RFS), författningssamlingar för centrala myndigheter samt en författningssamling för varje län. Författningar som har utfärdats av regeringen skall enligt 4 § kungöras i SFS eller – under vissa förutsättningar – i någon annan författningssamling eller i någon annan publikation. Författningar som har utfärdats av riksdagen skall enligt 5 § kungöras i RFS eller på annat sätt som riksdagen föreskriver. Författning som beslutas av förvaltningsmyndighet under riksdagen skall enligt 8 § kungöras i författningssamling som utges genom myndighetens försorg eller på annat sätt som riksdagen föreskriver.

Från regeln om kungörande undantas enligt 2 § kungörandelagen bl. a. författningar som endast reglerar statlig myndighets inre förhållanden eller förhållandet mellan statliga myndigheter och som inte innehåller något som kan vara av väsentligt intresse för utomstående eller för berörda arbetstagares eller uppdragstagares rättsställning och inte är en lag.

I förarbetena till lagen (prop. 1975/76:112 s. 71) uttalade föredragande statsrådet att det normala sättet att kungöra författningar som riksdagen hade utfärdat borde vara att de fördes in i RFS men att det borde stå öppet för riksdagen att bestämma om något annat sätt för att kungöra dem.

En författning kan inte kungöras mer än en gång. Har en lag kungjorts i RFS kan den därför inte kungöras även i SFS. Att en författning kungjorts i RFS innebär dock inte något hinder mot att den publiceras också i SFS (se prop. 1975/76:112 s. 84 och 23 § författningssamlingsförordningen 1976:725, omtryckt 1977:952). På motsvarande sätt kan en författning som kungjorts i SFS tas in även i RFS (se 3 § andra stycket och 17 § lagen (RFS 1976:10) med

bestämmelser om författningssamlingar utgivna av riksdagen och riksbanken). När en redan kungjord författning på detta sätt trycks av i SFS och RFS skall det klart framgå att det inte är fråga om ett officiellt kungörande utan om ett bekantgörande i andra hand.

När konstitutionsutskottet i betänkandet KU 1974:65 behandlade de följdändringar som den nya regeringsformen gav anledning till i olika författningar om riksdagen och dess organ anförde utskottet (s. 11) bl. a. följande: Med hänsyn till reglerna i nya RF om normgivningsmakten bör fr. o. m. den 1 januari 1975 av riksdagen beslutade viktigare instruktioner, reglementen och stadgar rörande olika riksdagsorgan betecknas som lag. Sådan lag får riksdagen enligt 8 kap. 19 § RF själv utfärda. Det synes naturligt att kungörandet av sådan lag alltid sker i RFS, vilket inte bör hindra att vissa lagar av detta slag också publiceras i SFS.

Beträffande kungörande i författningssamling som avses i kungörandelagen av annat än författning gäller vad som är särskilt föreskrivet (14 § kungörandelagen).

Bestämmelser om SFS och RFS samt Riksbankens författningssamling (RBFS)

Inledning

Beträffande SFS gällde tidigare en kungörelse från 1928. Bestämmelser angående RFS tillkom ursprungligen 1967 med 1928 års kungörelse som förebild. De intogs i RFS 1967:1. Ändringar vidtogs 1974 (RFS 1975:13) som en följd av utformningen av reglerna om normgivningsmakten i nya regeringsformen.

I samband med tillkomsten av kungörandelagen utfärdades de nu gällande reglerna dels för SFS i författningssamlingsförordningen (1976:725), dels för riksdagen och dess verk i den förut nämnda lagen (RFS 1976:10) med bestämmelser om författningssamlingar utgivna av riksdagen och riksbanken.

SFS

Författningssamlingsförordningen gäller enligt uttrycklig bestämmelse (2 §) ej för riksdagens myndigheter.

SFS utges genom regeringens försorg (kungörandelagen 4 §). Utgivare är rättschefen i statsrådsberedningen (författningssamlingsförordningen 3 §).

I SFS får enligt författningssamlingsförordningen förutom författningar som skall kungöras införas allmänna råd, som närmare definieras i 1 §. I den mån föreskrift finns eller särskilda skäl talar för det får även annat införas om författningssamlingen därigenom ej upphör att vara huvudsakligen en regelsamling (29 §).

RFS och RBFS

Bestämmelserna i lagen (RFS 1976:10) för riksdagens och riksbankens författningssamlingar har utarbetats med de nya bestämmelserna om SFS som förebild. Riksbanken har ansetts behöva en egen författningssamling medan författning beslutad av annan myndighet under riksdagen intas i RFS.

I RFS skall enligt 3 § intas

1. av riksdagen utfärdad författning,
2. av förvaltningsmyndighet under riksdagen beslutad författning med instruktion, reglemente eller stadga avseende riksdagens organ eller arbetstagare, om författningen ej intas i annan författningssamling,
3. av förvaltningsmyndighet under riksdagen beslutad annan författning med bestämmelser, som anses vara av sådan vikt för riksdagens organ, ledamöter, arbetstagare eller en större allmänhet att den bör intas i RFS och
4. av förvaltningsmyndighet under riksdagen beslutad annan författning som anses bära kungöras och ej intas i annan författningssamling.

Utöver de författningar som anges i första stycket får i RFS intas i Svensk författningssamling kungjord författning som anses bära återges i RFS.

RFS ges ut genom riksdagens förvaltningskontors försorg. Utgivare är förvaltningsdirektören (2 §). Denne avgör fråga om intagande i RFS av författning enligt första stycket 3 och 4 samt enligt andra stycket i 3 §. Tillstånd till tryckning av författning som skall införas i RFS ges också av förvaltningsdirektören (5 §).

RBFS utges av riksbanken (10 §). I RBFS skall intas av riksbanken beslutad författning som anses bära kungöras (11 §).

I de båda författningssamlingarna får införas även annat än författningar och allmänna råd, i den mån föreskrift därom finns eller i övrigt särskilda skäl talar för det och författningssamlingen ej därigenom upphör att vara huvudsakligen en regelsamling. Rättshörsreferat får ej intas i författningssamling (23 §).

De ytterligare föreskrifter som behövs i anslutning till lagen meddelas av riksdagens förvaltningsstyrelse (25 §). Sådana föreskrifter har ej utfärdats.

Tillkomsten av bestämmelserna om RFS

Vid tillkomsten av de ursprungliga bestämmelserna om RFS anförde riksdagen (bankoutsrottets memorial nr 55 år 1966) att det länge hade framstått som en brist att riksdagen inte förfogade över en egen författningssamling för publicering av författningar och likartade bestämmelser beträffande riksdagsarbetet, riksdagens verk m. m. Endast i begränsad utsträckning ansågs sådana författningar och bestämmelser bära inflyta i SFS.

Författningar som ej intagits i SFS var ofta svåra att återfinna då de bara publicerades som bilagor till utskottsutlåtanden eller stundom inte alls togs in i trycket. Det konstaterades därför att ett problem som länge tett sig angeläget skulle komma att lösas genom RFS.

I en av förvaltningskontoret i sammanhanget upprättad promemoria behandlades vilka föreskrifter som borde intas i SFS resp. RFS. Härvid hänvisades bl. a. till de motiv som föranlett publicering i SFS enligt 1928 års kungörelse. Avgörande för frågan om publicering i SFS ansågs vara dels att föreskriften härrörde från Kungl. Maj:t, hovrätt eller myndighet, dels utfallet av prövningen huruvida föreskriften skulle lända till efterrättelse eller eljest vara av vikt för en större allmänhet.

I fråga om RFS refererades i promemorian till konstitutionsutskottets utlåtande 1966:9, enligt vilket det förutsattes att RFS skulle omfatta "alla till riksdagen och dess verk hörande författningar och föreskrifter av betydelse". En analys av innebörden i denna bestämning utmynnade i gruppindelning av författningar och föreskrifter som borde införas i RFS.

En grupp utgjordes av författningar som antas av riksdagen ensam och reglerar riksdagens egna förhållanden. Hit hörde riksdagsstadgan, kamrarnas ordningsstadgor, instruktionen för nästa riksdags bankoutsnitt samt instruktionen för riksdagens förvaltningskontor.

En annan grupp omfattade av riksdagen eller dess organ antagna reglementen, stadgor och instruktioner avseende vad som kunde kallas organ tillhörande den yttre riksdagsförvaltningen (verken).

En tredje grupp avsåg författningar och föreskrifter antagna av riksdagen eller något av dess organ och som var gemensamma för hela riksdagsförvaltningen eller del därav. Till gruppen hänfördes även sådana av förvaltningskontoret med stöd av instruktion eller särskilt bemyndigande meddelade gemensamma förvaltningsföreskrifter som avsåg tillämpning inom riksdagsförvaltningen av en av Kungl. Maj:t för den övriga statsförvaltningen utfärdad författning. Denna typ av författningar förutsattes bli relativt vanligt förekommande. Med hänsyn till föreskriften i 2 § 2. instruktionen för förvaltningskontoret, enligt vilken som förutsättning för förvaltningsstyrelsens rätt att meddela gemensamma föreskrifter gällde att annat ej var särskilt stadgat, kunde dock tvekan i vissa fall uppkomma om författningen skulle publiceras i RFS eller delges vederbörande riksdagsorgan på annat sätt.

En fjärde grupp avsåg vad som kallades förmånsområdet. Hit hänfördes dels föreskrifter om arvoden och annan gottgörelse åt riksdagsledamöter, pension åt riksdagsledamot och dennes efterlevande samt grupplivförsäkring, dels bestämmelser i kollektivavtal, författning eller annorstädes om anställnings- och arbetsvillkor för arbetstagare hos riksdagen och dess verk.

Kollektivavtalen ansluter nära till avtalen för den övriga statsförvaltningen och utgör bilagor till riksdagens avtal. Med hänsyn härtill och till att sistnämnda avtal utgavs i en officiell version i offsettryck ansågs övervägande

praktiska skäl – bl. a. det avvikande formatet i förhållande till det för RFS tilltänkta – tala för att kollektivavtalen och förvaltningskontorets föreskrifter och anvisningar till dem inte skulle publiceras i RFS.

En grupp för sig utgjorde arbetsordningar och liknande föreskrifter som i regel endast gällde för ett visst verk. Arbetsordningar för den regeringen underställda statsförvaltningen infördes i regel inte i SFS. Från allmänhetens synpunkt kunde detta enligt promemorian kanske anses som en brist, eftersom arbetsordning för myndighet eller verk i regel innehåller bestämmelser angående mottagningstid m. m. av intresse för allmänheten. För riksdagsförvaltningens del ansågs dock – med hänsyn till det begränsade antalet riksdagsmyndigheter – möjligt att på begäran av myndigheten få arbetsordningen införd i RFS. Detsamma borde enligt promemorian gälla beslut av riksdagsorgan, t. ex. förvaltningsstyrelsen, av vikt för riksdagsledamöterna och/eller en större allmänhet. Som exempel nämndes de i riksgäldskontorets författningssamling intagna bestämmelserna om lokalupplåtelser i riksdagshuset och om bilparkeringen på planen framför riksdagshuset.

Riksdagens beslut på förvaltningsområdet

Föreskrifter om riksdagen eller dess myndigheter beslutas av riksdagen antingen i kammaren eller genom delegation till förvaltningsstyrelsen. Enligt 9 kap. 4 § riksdagsordningen skall förvaltningskontoret, såvitt gäller riksdagen och riksdagens myndigheter, i den omfattning riksdagen bestämmer

1. handlägga frågor om anställnings- och arbetsvillkor för arbetstagare samt andra personalfrågor,
2. meddela gemensamma förvaltningsbestämmelser,
3. göra upp förslag till anslag på statsbudgeten.

Förvaltningskontoret handlägger i övrigt, enligt vad riksdagen närmare föreskriver, frågor om förvaltningen inom riksdagen och frågor om förvaltning av ekonomisk natur inom riksdagens myndigheter, utom riksbanken och riksgäldskontoret.

Omfattningen av förvaltningskontorets kompetens är närmare bestämd i lagen (RFS 1975:2) med instruktion för riksdagens förvaltningskontor.

De författningar som beslutats av riksdagen eller förvaltningskontoret och som återgetts i RFS framgår av bilagda förteckning. *Underbilaga 1.*

Arbetsgruppens överväganden och förslag

Allmänna synpunkter

Som framgår av den lämnade redogörelsen beror formen för kungörandet, av en författning ytterst på om det är regeringen eller riksdagen som utfärdar den. Några bestämmelser utöver 8 kap. 19 § RF om kompetensfördelningen härvidlag finns inte. Det är alltså riksdagen som från fall till fall avgör vem som skall utfärda en författning om riksdagen eller dess myndigheter. Väljer riksdagen att själv utfärda författningen skall den numera normalt kungöras i RFS.

I praktiken fattar inte riksdagen något formellt beslut om vem som skall utfärda en författning, utan frågan avgörs genom expedieringen av riksdags-skrivelsen om den beslutade författningen. Skall författningen utfärdas av regeringen går skrivelsen till regeringen. Skall den utfärdas av riksdagen underrättas förvaltningskontoret. Enligt inhämtade uppgifter från kammarkansliet är det i regel utformningen av ingressen till det antagna författningsförslaget som styr om regeringen eller förvaltningskontoret skall underrättas.

Vid en genomgång av de författningar som rör riksdagen eller dess myndigheter har arbetsgruppen konstaterat att det hittillsvarande systemet för utfärdande och kungörande av författningarna inte är helt tillfredsställande. Detta gäller särskilt de författningar som kommit till före 1976. Arbetsgruppen vill till en början peka på att vissa författningar på riksdagsområdet utfärdats av regeringen och kungjorts i SFS. Så är fallet med exempelvis lagarna om riksbanken och riksgäldskontoret, lagen med instruktion för riksdagens ombudsmän och ersättningsstadgan. Andra författningar av mera grundläggande betydelse, t. ex. besvärstadgan, bankreglementet och reglementet för riksgäldskontoret har däremot kungjorts i RFS. Enligt arbetsgruppens mening är det från informationssynpunkt mindre tillfredsställande att inte alla författningar av mera allmänt intresse kungörs i SFS, som har betydligt större spridning än den förhållandevis okända och svåråtkomliga RFS.

Också andra nackdelar är förknippade med den nuvarande ordningen. F. n. blir författningar om riksdagen och dess myndigheter som kungörs i SFS publicerade också i RFS. Författningar som kungörs i RFS tas däremot inte in i SFS. Enligt arbetsgruppens uppfattning innebär ett sådant system risker för missförstånd i fråga om var författningen egentligen kungjorts. Även om man vid publiceringen i RFS numera markerar att det är fråga om ett bekantgörande i andra hand anser arbetsgruppen att riskerna för missförstånd kvarstår. För den läsare av RFS som inte är helt insatt i frågan måste det nämligen te sig förbryllande att en författning som ges ut i RFS-serien i själva verket inte har ett RFS-nummer utan skall betecknas med sitt SFS-nummer. Att författningarna om riksdagsområdet ömsom kungörs i SFS och ömsom i RFS leder också till svårigheter när det gäller att få kännedom om

författningens gällande lydelse. Den som vill skaffa sig kännedom i sistnämnda hänseende bör kunna göra detta genom att gå igenom registren till den författningssamling i vilken författningen ursprungligen kungjorts. Om en sådan genomgång inte utvisar att författningen är ändrad, bör man kunna utgå ifrån att så inte heller är fallet. Därför bör alla ändringar i en författning kungöras i samma författningssamling som grundförfattningen. Om alla ändringar inte flyter in i registret till den författningssamling där författningen kungjorts, får registret ett direkt missvisande innehåll. Registrets värde som arbetsredskap för dem som skall tillämpa författningen eller av annan orsak vill ha tillgång till gällande lydelse av den minskar då allvarligt. Att de olika författningsregistren är ofullständiga medför bl. a. att det behov av följdändringar i de aktuella författningarna som en viss lagstiftning kan medföra inte upptäcks.

Ett exempel på den förvirring som kan uppstå när en författnings gällande lydelse inte framgår av registret till SFS har vi i den lag med instruktion för riksdagens revisorer som riksdagen antog den 12 december 1974. Kungl. Maj:t utfärdade lagen påföljande dag och gav då till känna vad riksdagen hade föreskrivit. Lagen, som trädde i kraft den 1 januari 1975, utkom den 23 december 1974 av trycket i SFS 1974:1036 och återfinns i det datorbaserade SFS-registret under detta nummer. Den 10 februari 1975 utkom så lagen i RFS under nummer 1975:9. Trots den i sammanhanget något dunkla ingressen till SFS 1974:1036 torde det vara rimligt att betrakta införandet i SFS som det officiella kungörandet och publiceringen i RFS som ett bekantgörande i andra hand. Lagen har sedermera ändrats. Dessa ändringar har utfärdats av riksdagen och kungjorts i RFS. Någon uppgift om ändringarna har inte införts i SFS, och några anteckningar om dem har inte heller gjorts i SFS-registret, då de varit okända för utgivaren av SFS. SFS-registret ger därför en felaktig bild av var gällande lydelse av lagen kan studeras. När ändringarna kungjordes i RFS (RFS 1976:4, 1979:5 och 1979:10) angavs lagen rubrik som lagen (RFS 1975:9) med instruktion för riksdagens revisorer. Om lagen betraktas som kungjord i SFS borde den i sin rubrik i stället ha haft benämningen (1974:1036).

Med hänsyn till de olägenheter som den nuvarande ordningen för kungörande av lagar och andra författningar för riksdagsområdet innebär anser arbetsgruppen det angeläget att en ändring kommer till stånd. Olägenheterna torde i någon mån kunna undanröjas genom olika administrativa åtgärder. För att ett tillfredsställande resultat skall kunna uppnås krävs emellertid mera långtgående förändringar. Eftersom olägenheterna i betydande utsträckning orsakas av att författningarna ibland kungörs i RFS och ibland i SFS bör utgångspunkten vara att endast en kungörandeform skall finnas. Detta innebär att författningarna skall kungöras antingen i en särskild författningssamling för riksdagen eller i SFS. De ovan redovisade uttalandena som gjordes under förarbetena till RFS och andra lagar av betydelse i sammanhanget äger enligt arbetsgruppens mening alltjämt

giltighet. Detta talar för att RFS bör väljas för kungöranden. Mot RFS talar emellertid att innehållet i vissa av författningarna är av intresse för allmänheten och alltså bör spridas utanför den begränsade krets som har tillgång till RFS. Om författningarna i stället kungörs i SFS uppnås flera betydelsefulla fördelar. För det första tillgodoses allmänhetens informationsbehov i större utsträckning. För det andra blir överblicken över författningsmaterialet bättre. En tredje fördel med kungörande i SFS är att författningarna kommer att automatiskt inflyta i rättsdatasystemet och att en central författningsregistrering därigenom uppnås. Att författningarna finns i rättsdata har betydelse inte minst vid genomförande av lagstiftningsprojekt som rör riksdagens verksamhetsområde. Arbetsgruppen vill vidare peka på att de aktuella författningarna som riksdagen beslutar om numera alltid har lagkaraktär och att det ligger ett värde i att man har samma system för kungörande av dem som för kungörande av andra lagar. Det finns också skäl att peka på att man vid ett kungörande i SFS får tillgång till den expertis när det gäller utformningen av författningar som finns i statsrådsberedningen. F. n. avviker RFS från SFS i typografiskt hänseende.

Enligt arbetsgruppens mening talar starka skäl för att alternativet med SFS bör väljas. Med hänsyn till det förhållandevis ringa antal författningar det är fråga om torde arbetet med SFS-utgivningen påverkas endast marginellt. Vissa merkostnader torde uppkomma för utgivningen av SFS, men dessa torde väl uppvägas av de besparingar som görs om kungörandet i RFS slopas och kammarkansliets och förvaltningskontorets arbete i detta hänseende underlättas.

Arbetsgruppen förordar således att de lagar som rör riksdagen och dess verk alltid kungörs i SFS. Något bekantgörande i andra hand såsom hittills skett bör inte förekomma. Om författningarna skall kungöras i SFS uppkommer frågan huruvida de skall utfärdas av regeringen eller riksdagen. Enligt arbetsgruppens mening talar övervägande skäl för att man också här bör ha samma ordning som när det gäller andra lagar, dvs. att de utfärdas av regeringen. Inte minst av praktiska skäl är det sålunda ändamålsenligt att samma rutiner tillämpas oavsett författningens innehåll. Detta innebär för kammarkansliets del att en riksdagsskrivelse om att en viss lag antagits expedieras till regeringskansliet. Det ankommer därefter på regeringen enligt 8 kap. 19 § RF att utfärda lagen. Något särskilt uppdrag för regeringen behövs således inte.

Vad nu sagts gäller inte de föreskrifter som beslutas av förvaltningsstyrelsen med stöd av delegationsbestämmelserna i instruktionen för riksdagens förvaltningskontor eller av myndighet under riksdagen. När det gäller författningar av myndigheter under riksdagen är det f. n. endast riksbanken som har beslutat några sådana. Dessa återfinns i RBFS. Arbetsgruppen har efter samråd med rättschefen i statsrådsberedningen övervägt möjligheten att också förvaltningskontorets författningar skall kungöras i SFS. Några av dessa föreskrifter har den mera allmängiltiga karaktär som krävs för

kungörande i SFS medan andra inte lämpar sig för ett sådant kungörande. Arbetsgruppen anser att förvaltningskontorets föreskrifter i olika avseenden liksom hittills bör kungöras i en särskild författningssamling som således delvis får ersätta RFS. En viss parallellitet skulle härigenom uppkomma i förhållande till RBFS och de författningssamlingar som ges ut av centrala myndigheter under regeringen. I den författningssamling som således bör finnas för förvaltningskontorets beslut bör också om så blir erforderligt i framtiden kunna tas in föreskrifter som beslutas av annan myndighet under riksdagen än riksbanken.

En nackdel med förslaget att RFS skall slopas och ersättas med kungörande i SFS och en särskild förvaltningskontorets författningssamling är att samtliga författningar som rör riksdagsområdet inte längre kommer att finnas samlade i en publikation. Problemet torde dock kunna lösas på administrativ väg. Arbetsgruppen vill i sammanhanget peka på möjligheten att man inför ett system där SFS-författningarna, som rör riksdagens område, och förvaltningskontorets föreskrifter samlas i form av lösblad i pärmar. Ett sådant lösbladssystem kombinerat med ett årligt register över författningarna torde kunna fylla samma praktiska behov som RFS. En möjlighet är också att man årligen sammanför författningarna i deras gällande lydelse i en samlingsvolym. En sådan handbok kan vara särskilt användbar för dem som ofta måste tillämpa de olika författningarna. Arbetsgruppen vill också peka på de fördelar som kan uppnås med ett databaserat register för RFS och RBFS.

Genomförande m. m.

Arbetsgruppens förslag innebär att de lagar som rör riksdagen och dess myndigheter alltid skall utfärdas av regeringen och kungöras i SFS samt att en särskild författningssamling skall skapas för förvaltningsföreskrifter som beslutas av förvaltningskontoret. Ett genomförande av förslaget kräver vissa ändringar i kungörandelagen och lagstiftningen om RFS och RBFS. Stadgandet i 8 kap. 19 § RF om att riksdagen får utfärda vissa lagar bör däremot tills vidare kunna kvarstå. Enligt arbetsgruppens mening bör frågan om en ändring i 8 kap. 19 § RF tas upp i samband med andra ändringar av RF. Det finns också anledning avvakta erfarenheterna av den föreslagna reformen. Något förslag till ändring i RF lägger arbetsgruppen således inte fram.

Vad gäller *kungörandelagen* berör arbetsgruppens förslag 3, 5 och 8 §§. I 3 §, som innehåller regler om vilka författningssamlingar som skall finnas, bör riksdagens författningssamling utgå. I stället bör föreskrivas att det skall finnas författningssamlingar för riksdagens förvaltningskontor och förvaltningsmyndigheter under riksdagen. Tillägget av författningssamling för myndigheterna under riksdagen har ett förtydligande syfte och avser främst riksbankens författningssamling. Riksbanken är f. n. som nämnts ovan den

enda myndighet under riksdagen som har en egen författningssamling. Med den valda formuleringen håller man möjligheten öppen för riksdagen att bestämma vilka författningssamlingar som skall finnas för myndigheterna under riksdagen. Bestämmelsen i 5 § om kungörande av författningar som utfärdats av riksdagen bör utgå. I 8 § slutligen bör införas ett nytt stycke av innebörd att författning som beslutas av riksdagens förvaltningskontor skall kungöras i författningssamlingen för förvaltningskontoret. Arbetsgruppen vill framhålla att bestämmelsen inte tar sikte enbart på sådana förvaltningsföreskrifter som endast gäller på riksdagsområdet, t. ex. olika bestämmelser om riksdagsmännens förmåner, utan också på beslut varigenom författningar som utfärdats av regeringen görs tillämpliga på riksdagen och dess verk. Sådana beslut är enligt arbetsgruppens mening i realiteten en författning och bör därför som regel kungöras. Huruvida ett kungörande i det enskilda fallet kan underlåtas får avgöras enligt reglerna i 2 § kungörandelagen. Av lagrummet följer att andra författningar än lagar inte behöver kungöras om de bl. a. endast reglerar en statlig myndighets inre förhållanden eller förhållandet mellan myndigheter och de inte är av väsentligt intresse för anställda eller utomstående. Undantagsregeln synes formellt inte omfatta föreskrifter om riksdagens inre förhållanden men torde kunna tillämpas analogt när det är fråga om författningar som beslutas av förvaltningskontoret. Riksbankens författningar omfattas däremot uttryckligen av stadgandet.

Med anledning av vad som uttalades under förarbetena till lagstiftningen om RFS (se ovan s. 9–10) vill arbetsgruppen tillägga att någon skyldighet att publicera kollektivavtal inte föreligger enligt kungörandelagen. Det finns emellertid inga hinder mot att sådana avtal tas in i författningssamling om så anses önskvärt.

Lagen om bestämmelser om författningssamlingar utgivna av riksdagen och riksbanken bör med den lösning arbetsgruppen förordat ersättas med en ny författning som reglerar utgivningen av förvaltningskontorets och riksbankens författningssamlingar. Med hänsyn till att riksdagens övriga myndigheter hittills inte behövt egna författningssamlingar anser arbetsgruppen att det inte är nödvändigt att nu meddela särskilda bestämmelser om sådana författningssamlingar. Skulle det i framtiden visa sig att något annat verk än riksbanken behöver en författningssamling får lagen ändras.

Den nya lagstiftningen bör kunna utformas efter mönster av den nuvarande lagen. Vissa av de nu gällande bestämmelserna bör dock kunna slopas. Detta gäller bl. a. reglerna om allmänna råd (1 och 8 §§ delvis, samt 21 och 22 §§). Några allmänna råd har inte utgivits av vare sig förvaltningskontoret eller riksdagens verk och torde enligt inhämtade upplysningar inte heller komma att aktualiseras under en överskådlig framtid. Vidare bör i enlighet med arbetsgruppens tidigare ställningstagande bestämmelserna om bekantgörande i andra hand (3 § andra stycket och 17 §) utgå. Också föreskriften i gällande lag (8 §) om att författningarna i RFS årligen skall

sammanföras i ett bokband eller på annat lämpligt sätt bör kunna slopas. För SFS finns en motsvarande bestämmelse i författningssamlingsförordningen. Eftersom RFS i princip endast kommer att innehålla förvaltningskontorets föreskrifters syns – liksom när det gäller författningssamlingarna för centrala myndigheter – det inte längre föreligger något behov av en lagstadgad skyldighet att samla författningarna i ett band. Även utan en uttrycklig lagbestämmelse kan det som tidigare framhållits emellertid vara lämpligt att förvaltningskontoret gör en årlig sammanställning av gällande författningar på riksdagsområdet. Om det aktuella stadgandet slopas syns i stället reglerna i författningssamlingsförordningen böra kompletteras med en bestämmelse om att den bundna upplagan av SFS skall innehålla uppgifter om – förutom vilka centrala myndigheter som utgivit författningssamlingar – vilka författningssamlingar som utgivits på riksdagsområdet. Det ankommer på regeringen att utfärda de erforderliga bestämmelserna härvidlag. I den nya lagen om RFS och RBFS bör införas en föreskrift om att förvaltningskontoret och riksbanken senast eller den 15 januari varje år skall lämna utgivaren av SFS uppgift om huruvida förvaltningskontoret resp. riksbanken låtit utge författningssamling under det föregående året samt huruvida i författningssamlingarna intagits författning från något annat riksdagens verk än riksbanken. Som en följd av den föreslagna ordningen bör även reglerna i den gällande lagen om utgallring av bundna årgångar av RFS (9 §) kunna undvaras.

I övrigt bör de nuvarande bestämmelserna med i huvudsak endast smärre ändringar överföras till den nya lagen.

Sådana ändringar är påkallade bl. a. beträffande bestämmelserna om vilka författningar som skall tas in i RFS och RBFS (3 och 11 §§). I kungörandelagen regleras vilka författningar som skall kungöras. Principen är att alla författningar som utfärdas av regeringen, riksdagen och dem underställda myndigheter skall kungöras. Gällande regler om RFS och RBFS kan emellertid tolkas som om de innebär avsteg från kungörandelagens bestämmelser och ger utrymme för en skönsmässig bedömning av vilka författningar som skall intas i författningssamlingarna. Någon sådan avvikelse torde emellertid inte vara åsyftad av lagstiftaren. I den nya lagen bör föreskrivas att i RFS skall intas – förutom förvaltningskontorets författningar – författningar som beslutats av förvaltningsmyndighet under riksdagen om författningen inte kungörs i annan författningssamling. Vidare bör stadgas att riksbankens författningar skall kungöras i riksbankens författningssamling. Gällande regel (4 §) om att utgivaren av RFS skall besluta i vissa angivna fall om intagande av författning i RFS bör utgå. Huruvida ett kungörande i visst fall kan underlåtas får avgöras av förvaltningskontoret resp. riksbanken med tillämpning av kungörandelagens regler. Arbetsgruppen vill tillägga att de föreslagna nya reglerna inte ger utrymme för kungörande av författningar som utfärdats av regeringen i RFS och RBFS. I detta hänseende kan reglerna synas mindre väl förenliga med 4 §

kungörandelagen som enligt sin ordalydelse ger regeringen möjlighet att kungöra författning i annan författningssamling än SFS, dvs. bl. a. RFS och RBFS. Att författning som regeringen utfärdar skall kungöras i någon av författningssamlingarna för riksdagsområdet torde emellertid inte ha avsetts av lagstiftaren.

Författningssamlingen för förvaltningskontoret bör enligt arbetsgruppens mening betecknas Riksdagens förvaltningskontors författningssamling. Som förkortning av beteckningen bör RFS alljämt kunna användas. En fördel härmed är att de författningar som hittills beslutats av förvaltningskontoret och kungjorts i RFS kan få behålla sina nuvarande författningsnummer. När det gäller distributionen av RFS och RBFS bör det liksom f. n. finnas en föreskrift om att landstingskommun, kommun och kommunbibliotek skall få författningssamlingen gratis och att det i övrigt skall ankomma på utgivaren att bestämma vilka som kostnadsfritt skall få abonnera på författningssamlingen. Vidare bör varje riksdagsledamot liksom hittills tillställas RFS. Arbetsgruppen vill i sammanhanget understryka vikten av att riksdagsledamöterna utöver tilldelningen av RFS får de författningar som kungörs i SFS och som rör riksdagsområdet. Att RFS i fortsättningen reserveras för förvaltningskontorets föreskrifter och inte kommer att omfatta lagar bör nämligen inte få leda till att informationen till riksdagsledamöterna om antagna författningar beträffande riksdagens arbete försämras. Det får ankomma på förvaltningskontoret att vidta erforderliga åtgärder, exempelvis genom distribution av särtryck eller kopior av de relevanta SFS-författningarna. Någon uttrycklig lagbestämmelse i ämnet bör inte införas.

Enligt arbetsgruppens mening är det angeläget att de nya reglerna kan börja tillämpas så snart som möjligt. Arbetsgruppen föreslår därför att *ikraftträdandetidpunkten* bestäms till den 1 januari 1983. Fr. o. m. denna dag skall alltså samtliga nya lagar utfärdas av regeringen och kungöras i SFS. Reformen påverkar emellertid inte de lagar som redan kungjorts i RFS. Dessa kommer alltså att saknas i dataregistret för SFS och tills vidare behålla sitt RFS-nummer. Eventuella ändringar i lagarna kommer däremot att kungöras i SFS. Arbetsgruppen anser att det innebär påtagliga nackdelar att dualismen vid författningspubliceringen skall leva kvar under en relativt lång tid. Det framstår därför som angeläget att man snarast möjligt kan få de nu gällande lagarna överförda till SFS. En sådan överföring bör om den skall tillgodose sitt ändamål ske genom att lagarna upphävs och ersätts av nya lagar i samma ämnen.

Med hänsyn till det anförda har arbetsgruppen övervägt om man redan nu kan föra över lagarna till SFS. Enligt arbetsgruppens mening är antalet lagar som behöver föras över ej så stort att några praktiska hinder finns av denna anledning. Tillhoppa rör det sig om åtta författningar, nämligen besvärsgadgan (RFS 1970:3) för riksdagen och dess verk, stadgarna (RFS 1974:2) för Stiftelsen Riksbankens jubileumsfond, lagen (RFS 1975:2) med instruktion

för riksdagens förvaltningskontor, bankoreglementet (RFS 1975:6), lagen (RFS 1975:8) med reglemente för riksgäldskontoret, reglementet (RFS 1975:11) för Nordiska rådets svenska delegation, bestämmelserna (RFS 1975:15) om revision av riksdagsförvaltningen samt arvodesstadgan (RFS 1979:1) för riksdagen och dess organ. Vid ett ställningstagande till frågan om en omedelbar överföring måste emellertid vissa andra omständigheter vägas in. Sålunda är några av författningarna inte fullt tidsenliga och kan behövas ses över åtminstone redaktionellt. Detta gäller bl. a. bankoreglementet. I sammanhanget vill arbetsgruppen erinra om att finansutskottet år 1981 tillsatte en utredningsgrupp för att bearbeta ett av riksgäldsfullmäktige framlagt förslag till en ny lagstiftning om riksgäldskontoret. Arbetsgruppen slutförde sitt uppdrag i juni 1982 genom avlämnande av en promemoria med vissa lagförslag till finansutskottet, som beräknas behandla ärendet under hösten 1982. I promemorian framhålls bl. a. att det framstår som befogat att samordningen mellan riksbankens och riksgäldskontorets verksamhet blir föremål för närmare utredning och att därvid om så befinnes önskvärt en bearbetning kan ske av författningarna om riksbanken. De i promemorian framlagda lagförslagen innefattar bl. a. en ny lag om riksgäldskontoret som skall ersätta bl. a. det nuvarande reglementet samt ändringar i bestämmelserna om revision av riksdagsförvaltningen. Om lagförslagen genomförs synes det lämpligt att ändringarna av revisionsbestämmelserna genomförs så att riksdagen antar en ny lag på området. Även vissa andra av de aktuella författningarna berörs av pågående utredningsarbete. Detta gäller främst instruktionen för förvaltningskontoret och reglementet för Nordiska rådets svenska delegation.

Arbetsgruppen anser att ett överförande av de aktuella lagarna till SFS bör anstå under en tid i avvaktan på resultatet av det arbete som sålunda pågår. Övergångstiden bör dock inte vara längre än ett år. Arbetsgruppen föreslår därför att förvaltningskontoret mot slutet av 1983 tar upp frågan om överförande av återstående lagar till SFS. I sammanhanget vill arbetsgruppen understryka vikten av att man i samband med det pågående utredningsarbetet överväger möjligheten att i stället för ändringar i gällande författningar låta eventuella lagstiftningsåtgärder få formen av nya lagar som kan införas i SFS.

I anslutning till det anförda vill arbetsgruppen erinra om oklarheterna beträffande lagen med instruktion för riksdagens revisorer (se ovan s. 12). Om möjligheten att ersätta den nuvarande lagen med en ny inte utnyttjas kan bristfälligheterna botas genom att en framtida ändring av författningen utfärdas av regeringen och att ett omtryck av hela lagen sker vid kungörandet i SFS. Arbetsgruppen vill understryka vikten av att frågan uppmärksammas i samband med en ändring av författningen.

Avslutningsvis vill arbetsgruppen något beröra vissa praktiska frågor om utformningen av de författningar som skall kungöras i RFS och RBFS. Enligt gällande bestämmelser och den föreslagna nya lagen på området skall

författningssamlingarna ha en typografisk utformning som liknar SFS. Den närmare utformningen av RFS skiljer sig emellertid i dag i några avseenden från SFS och från författningssamlingarna för centrala myndigheter. Bl. a. är författningarna inte undertecknade och innehåller inte alltid uppgift om när de beslutats eller utfärdats. I sammanhanget kan också påpekas att RFS saknar uppgift om var författningarna kan beställas. Arbetsgruppen anser att RFS och RBFS i fortsättningen bör undertecknas och att utformningen av författningarna bör ändras så att de närmare ansluter till SFS och andra författningssamlingar. Det får ankomma på förvaltningsstyrelsen att bestämma av vem författningarna skall undertecknas. Enligt arbetsgruppens mening finns två alternativ, antingen att författningarna undertecknas av styrelsens ordförande med kontrasignation av förvaltningsdirektören eller att förvaltningsdirektören och den föredragande tjänstemannen undertecknar författningarna. Beträffande undertecknande av RBFS får frågan avgöras av riksbanken. Som underlag för förvaltningskontorets och riksbankens överväganden om utformningen av RFS och RBFS har arbetsgruppen utformat några förslag till mallar för författningar. *Underbilagorna 2-4.*

Författningsförslag

1. Förslag till

Lag om ändring i lagen (1976:633) om kungörande av lagar och andra författningar

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1976:633) om kungörande av lagar och andra författningar

dels att 5 § skall upphöra att gälla,

dels att 3 och 8 §§ skall ha nedan angivna lydelse.

Nuvarande lydelse

För kungörande av författningar skall finnas

1. Svensk författningssamling,
2. Riksdagens författningssamling,
3. författningssamlingar för centrala myndigheter,
4. en författningssamling för varje län.

Föreslagen lydelse

3 §

För kungörande av författningar skall finnas

1. Svensk författningssamling,
2. *författningssamlingar för centrala myndigheter under regeringen,*
3. *författningssamlingar för riksdagens förvaltningskontor och för förvaltningsmyndigheter under riksdagen,*
4. en författningssamling för varje län.

8 §

Författning som beslutas av riksdagens förvaltningskontor skall kungöras i författningssamling som förvaltningskontoret låter utge.

Författning som beslutas av förvaltningsmyndighet under riksdagen skall kungöras i författningssamling som utges genom myndighetens försorg eller på annat sätt som riksdagen föreskriver.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1983.

2. Förslag till

Lag om författningssamlingar för riksdagens förvaltningskontor och riksbanken

Härigenom föreskrivs följande.

Författningssamling för riksdagens förvaltningskontor

1 § Riksdagens förvaltningskontors författningssamling (RFS) utges genom förvaltningskontorets försorg.

Chefen för riksdagens förvaltningskontor är utgivare av RFS.

2 § Förutom författningar som beslutas av riksdagens förvaltningskontor, skall författningar som beslutas av någon annan förvaltningsmyndighet under riksdagen än riksbanken kungöras i RFS.

3 § Tillstånd till tryckning av en författning som skall kungöras i RFS meddelas av utgivaren eller den som han bestämmer.

Tillstånd till tryckning av en författning som har beslutats av en förvaltningsmyndighet under riksdagen får meddelas först sedan en behörig tjänsteman hos myndigheten har godkänt att författningen trycks.

4 § Författningar som kungörs i RFS skall om möjligt utges så att de är riksdagens ledamöter och organ samt författningssamlingens abonnenter till handa i god tid innan de träder i kraft.

5 § Riksdagens ledamöter skall fortlöpande tillställas exemplar av RFS.

Författningssamling för riksbanken

6 § Riksbanken skall låta utge Riksbankens författningssamling (RBFS) och utse utgivare för den.

7 § Av riksbanken beslutade författningar skall kungöras i RBFS.

8 § Tillstånd till tryckning av en författning som skall tas in i RBFS meddelas av utgivaren. Innan en behörig tjänsteman hos myndigheten har godkänt att författningen trycks får tillstånd till tryckningen ej ges.

9 § Författningar som kungörs i RBFS skall om möjligt utges så att de är författningssamlingens abonnenter till handa i god tid innan de träder i kraft.

Övriga bestämmelser

10 § Riksdagens förvaltningskontor och riksbanken skall senast den 15 januari varje år lämna utgivaren av Svensk författningssamling uppgift om huruvida författningssamling utgivits under föregående år samt om vilka andra myndigheter som låtit inta författningar i någon av författningssamlingarna.

11 § De författningssamlingar som utges av riksdagens förvaltningskontor

och riksbanken skall ha samma format som Svensk författningssamling och likartad typografisk utformning. De skall utges i lösa exemplar eller, när så anses lämpligt, i häften omfattande en eller flera författningar. Endast en författning får tryckas på samma blad.

12 § För varje författning anges på bladets första sida dagen då den har utkommit från trycket.

Varje författning tilldelas ett löpnummer, som består av årtal och ett nummer som är löpande för kalenderår och åtskilt från årtalet genom kolon. En författning kan dessutom ges en sakbeteckning som visar dess ämnestillhörighet.

13 § När en författning som intagits i författningssamling kan bli svåröverskådlig till följd av ändringar, bör den införas i sin helhet i författningssamlingen. Detta kan ske antingen i samband med ändring eller vid annat lämpligt tillfälle.

14 § Författningssamlingarna skall förses med register.

För underlättande av registerframställningen kan sakord utsättas i anslutning till författningarnas rubriker.

15 § Författningar som ingår i författningssamling skall kunna köpas såväl årgångsvis som var och en för sig.

16 § Utgivaren av författningssamling bestämmer vilka myndigheter och andra som får abonnera kostnadsfritt på författningssamlingen. Han bestämmer också hur många exemplar som varje mottagare skall få. Till varje landstingskommun, kommun och kommunbibliotek skall kostnadsfritt utsändas ett exemplar av författningssamlingen.

Utgivaren kan medge att den som enligt första stycket får författningssamlingen kostnadsfritt får ytterligare exemplar av särskild författning. Om utgivaren medger det, kan även andra i särskilda fall få författningen kostnadsfritt.

17 § I en författningssamling får införas även annat än författningar, i den mån föreskrift därom finns eller i övrigt särskilda skäl talar för det och författningssamlingen inte därigenom upphör att vara huvudsakligen en regelsamling. Rättsfallsreferat får inte tas in i en författningssamling.

18 § Beslut enligt denna lag får inte överklagas.

19 § De ytterligare föreskrifter som behövs för tillämpningen av denna lag meddelas av riksdagens förvaltningskontor.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1983.

Genom lagen upphävs lagen (RFS 1976:10) med bestämmelser om författningssamlingar utgivna av riksdagen och riksbanken.

*Underbilaga 1
till Bilaga 2*

Författningar m. m. intagna i RFS/SFS 1967–1982 som berör riksdagsområdet

A. Gällande författningar

		Beslutad av		Intagen i		Antal sidor
		Riksd.	Förvst.	RFS	SFS	
RFS 1967:9	Bestämmelser om pensionsreglering för arbetstagare inom den inre riksdagsförvaltningen.		x	x		2
RFS 1967:10	Föreskrifter i fråga om pensionsperioder m. m. för anställningar hos riksdagen och dess verk, i huvudsak ur bruk, dock ej betr. II Tidpunkt för pensionsperiodsgränser i vissa fall och III Tjänstålder för hel pension i vissa fall.		x	x		6
RFS 1967:11	Bestämmelser om grupplivförsäkring för arbetstagare inom den inre riksdagsförvaltningen.		x	x		1
RFS 1967:12	Särskild föreskrift i anslutning till bestämmelserna om grupplivförsäkring för arbetstagare hos riksdagen och dess verk.		x	x		1
RFS 1967:15	Bestämmelser om ersättning till riksdagsledamot vid deltagande i Europarådets verksamhet.		x	x		1
RFS 1967:20	Bestämmelser om grupplivförsäkring för riksdagens ledamöter.		x	x		2
RFS 1968:4	Föreskrifter: i anslutning till bestämmelserna den 14 december 1966 (RFS 1967:9) om pensionsreglering för arbetstagare inom den inre riksdagsförvaltningen (delvis obsolet).		x	x		1
RFS 1968:7	Bestämmelser om riksdagsförvaltningens centrala förslagsnämnd.		x	x		2
RFS 1969:3	Bestämmelser om tillämpning av förordnandepensionskungörelsen.		x	x		1
RFS 1969:5	Övergångsbestämmelser i pensionshänseende för personal huvudsakligen anställd för sedelräkning vid riksbanken.		x	x		1
RFS 1970:2	Bestämmelser angående utdelning och försäljning av riksdagstryck m. m.		x	x		2

		Beslutad av		Intagen i		Antal sidor
		Riksd.	Förvt.	RFS	SFS	
RFS 1970:3	Besvärstadsdag för riksdagen och dess verk	x		x		2
RFS 1970:12	Stadgar för Stiftelsen Riksbankens jubileumsfond	x		x		3
RFS 1972:2/ RFS 1972:2	Ersättningsstadga för riksdagens ledamöter	x		x	x	5
RFS 1972:3	Tillämpningsföreskrifter till ersättningsstadgan för riksdagens ledamöter		x	x		3
RFS 1972:7	Förläggning av arbetstid vid riksdagen och dess verk enligt 7 § allmänt arbetstidsavtal		x	x		1
RFS 1975:2	Lag med instruktion för riksdagens förvaltningskontor	x		x		3
RFS 1975:3/ SFS 1974:1037	Lag med instruktion för valprovsnämnden	x		x	x	2
RFS 1975:4/ SFS 1975:1057	Lag med instruktion för riksdagens ombudsmän	x		x	x	5
RFS 1975:5/ SFS 1934:437	Lag för Sveriges Riksbank	x		x	x	6
RFS 1975:6	Lag med reglemente för riksbanken (Bankoreglementet)	x		x		9
RFS 1975:7/ SFS 1974:568	Lag om riksgäldskontoret	x		x	x	1
SFS 1975:8	Lag med reglemente för riksgäldskontoret	x		x		11
RFS 1975:9/ SFS 1974:1036	Lag med instruktion för Riksdagens revisorer	x		x	x	4
RFS 1975:11	Reglemente för Nordiska rådets svenska delegation	x		x		2
RFS 1975:15	Bestämmelser om revision av riksdagsförvaltningen	x		x		2
RFS 1975:1/ SFS 1974:153	Riksdagsordning	x		x	x	34
RFS 1976:7	Anställningsstadga för riksdagen och dess organ		x	x		8
RFS 1976:10	Lag med bestämmelser om författningssamlingar utgivna av riksdagen och riksbanken	x		x		4
RFS 1978:1	Arkivstadga för riksdagen jämte tillämpningsföreskrifter		x	x		4
RFS 1978:7	Stadga om vissa medbestämmandeformer inom riksdagen och dess myndigheter		x	x		4
RFS 1979:1	Arvodestadsdag för riksdagen och dess organ	x		x		2

		Beslutad av		Intagen i		Antal sidor
		Riksd.	Förvst.	RFS	SFS	
RFS 1980:4/ SFS 1980:607	Lag om beslutande organ i frågor om disciplinansvar m. m. beträffande arbetstagare hos riksdagen och dess myndigheter	x		x	x	1
<i>B. Ej gällande författningar</i>						
1967:4	Riksdagsstadga	x		x		10
1967:5	Ordningsstadga för Riksdagens 1:a kammare	x		x		6
1967:6	Ordningsstadga för Riksdagens 2:a kammare	x		x		7
1967:7/ 1965:274	Statstjänstemannalag	x		x	x	7
1967:8	Tjänstemannastadga för riksdagen och dess verk	x		x		7
1967:10	Föreskrifter om pensioneringsperioder m. m. för anställningar hos riksdagen och dess verk utom II och III			x		6
1967:18	Reglemente för riksdagsbiblioteket	x				5
1967:21	RFK:s cirkulär om bestridande av kostnader för vissa personalvårdande åtgärder m. m.					
1968:4	Föreskrifter i anslutning till bestämmelserna den 14 december 1966 (RFS 1967:9) om pensionsreglering för arbetstagare inom den inre riksdagsförvaltningen			x		1
1968:5	Bestämmelser om företagsnämnder m. m. inom riksdagsförvaltningen			x		10
1969:2	Bestämmelser om ledighet för besök hos läkare			x		2

Riksdagens förvaltningskontors författningssamling

ISSN

Anställningsstadga för riksdagen och dess organ

RFS 1983:0

Utkom från trycket
den 00

Utfärdad den

Riksdagens förvaltningskontor föreskriver följande

1 §

Denna stadga träder i kraft den

Riksdagens förvaltningskontor
På förvaltningsstyrelsens vägnar

Underskrift

Underskrift

Beställningsadress

Riksdagens tryckeriexpedition, Fack, 100 12 Stockholm

Telefon 08-14 20 20

Riksdagens förvaltningskontors för- fattningssamling

ISSN

Föreskrift

om ändring i anställningsstadgan (RFS 1983:0) för riksdagen och dess organ

RFS 1983:0

Utkom från trycket
den 00

Utfärdad den

Riksdagens förvaltningskontor föreskriver att 1 och 3 §§ anställningsstad-
gan (RFS 1983:0) skall ha nedan angivna lydelse

1 §

Denna föreskrift träder i kraft den

Riksdagens förvaltningskontor
På förvaltningsstyrelsens vägnar

Underskrift

Underskrift

Beställningsadress

Riksdagens tryckeriexpedition, Fack, 100 12 Stockholm
Telefon 08-14 20 20

Riksdagens förvaltningskontors för- fattningssamling

ISSN

Föreskrift

om tillämpning av viss författning på riksdagen och dess verk

meddelad den

Riksdagens förvaltningskontor föreskriver att förordningen (1900:000) om
--- skall gälla i tillämpliga delar för riksdagen och dess verk.

Denna föreskrift träder i kraft den

Riksdagens förvaltningskontor
På förvaltningsstyrelsens vägnar

Underskrift

Underskrift

Beställningsadress

Riksdagens tryckeriexpedition, Fack, 100 12 Stockholm
Telefon 08-14 20 20

RFS 1983:0

Utkom från trycket
den 00

